

תת"ע 6495/09/17 - מדינת ישראל נגד שלומי משבוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6495-09-17 מדינת ישראל נ' שלומי משבוי
לפני כבוד השופט דין סעדון

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שלומי משבוי
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי.

1. לנאים נרשם דוח שענינו קיוף זכותו של אחר לעשות שימוש מלא בדרך. הנאשם כפר בנסיבות לו וטען כי העבירה לא הייתה ולא נבראה וכי הדוח נרשם עקב תשובה שהשיב לשאלת עורך הדוח (להלן: "השוטר") אשר לא נשאה חן בעניין האחרון.

2. בדיען ההוכחות העיד השוטר בפרש התביעה. הנאשם העיד להגנתו. השוטר חזר על הנסיבות שפורטו בדוח שערק (ת/1), מהן עולה כי הבחן בנאים נהג בנתיב הימני ביותר מבין שלושה נתיבי נסיעה, המשמש כתוואי השטלהות שמאליה, בנסעה רצופה ומהירה ונכנס לנתייב האמצעי לפני משאית שהייתה בנתיב האמצעי. בעקבות זאת, צוין, נאלץ נהג המשאית לבلوم את רכבו באופן פתאומי. השוטר למד על בלימה פתאומית זו של המשאית מאורות הבלימה האחוריים שנדרלקו ומירידת אחורי המשאית לכיוון הכביש. דברי הנאשם בתגובה לדוח היו "**לא חתמתי, זה נתיב השטלהות**". השוטר ציין בעדותו כי אינו זוכר את המקרה. השוטר אישר כי הנאשם היה מותר לנוהג היכן שנוהג ובמהירות שנוהג אך היה עליו להימנע מהשתלהות בנתיב הנסעה המרכזי תוך יצירת סיכון שהתבטא בבלימת המשאית.

3. בפרש הגנה ציין הנאשם כי נסע על נתיב ההשתלהות, ראה כי התנועה לשולחמו מתקדמת בעצליים והעריך כי יוכל להשתלב בביטחון לנתייב המרכזי וכך עשה.

דין והכרעה

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

4. תחילת אבahir כי ה"זכות" בעבירה המוחסת לנאשם, היא זכות הקדימה של המשait. תקנה 1 לתקנות התעבורה קובעת כי מתן זכות קדימה היא **"מתן אפשרות לעוברי דרך אחרים שלהם נקבעה זכות קדימה, להתקדם בדרך לעצור, להמתין, לשנות את מהירותם או לסתות מקו התקדמותם"** (הדגשה הוספה). ברורו, כי מי שטבקש להשתלב בנתיב נסעה מרכזי חייב לעשות כן תוך כבוד "זכות קדימה" של כל הרכב הנעים על אותו נתיב.

לטעמי לא ניתן לקבוע על סמך הראיות שהוצעו כי הנאשם נהג המשait לעשות שימוש חופשי ומלא בדרך ובכלל זה להימנע מהאטיה או עצירה פתאומיים. אנמק.

6. נקודת המוצא לדין היא, כי הנאשם בו נסע הנאשם הוא **"נתיב השתלבות"**, היינו נתיב שבאמצעותו רשאי היה הנאשם להשתלב בנסעה לנטייב השמאלי יותר (המרכזי). הדוח שעריך השוטר (ח/1) הקובע כי נהג המשait נאלץ לבולם עקב השתלבותו של הנאשם בנתיב המרכזי נעדיר פרטים אשר בהיעדרם לא ניתן לקבוע כי הכרחי לייחס בלילה זו להשתלבות הנאשם בנתיב הנסעה המרכזי.

השוטר מצין בת/1 כי הנאשם נהג מהר יחסית בעת ההשתלבות. הוא אינו מצין דבר לגבי מהירות נסיעתה של המשait ולגביה המרחק בין המשait לבין הרכב הנאשם בעת ההשתלבות (ע' 4 ש' 21-22). מכיוון שהשוטר לא ذכר את פרטי האירוע לא היה בידו להוסיף מידע נוסף בדבר על האמור בת/1. על מנת להמחיש את עמדתי לפיה בהיעדר פירוט כאמור לא ניתן בהכרח לייחס את בלימת המשait להשתלבות הנאשם, אגדים: נניח כי עבר להשתלבות הנאשם בנתיב המרכזי היה המרחק בין הרכב הנאשם למשאית 300 מ', הרכב הנאשם נסע מהר יחסית. המשait נסעת במהירות נמוכה. היעלה על הדעת לקבוע כי גם במרחק 300 מ' בין כלי הרכב ונוכחות פורי המהירות בין כלי הרכב מהוות בלימת נהג המשait בנסיבות כאלה תנובה להשתלבות הנאשם בנתיב המרכזי? סבורני שלא.

7. לאור האמור, והgam שאני מקבל את הגרסה לפיה נהג המשait בלם את רכבו, קיים קושי לקבוע על יסוד התשתיות הראיתית שהוצגה לי כי בלילה זו הייתה בהכרח תנובה להשתלבות הנאשם בנתיב הנסעה המרכזי. הנה כי כן, לא מצאתи בריאות יסוד לקבוע בלימת המשait מהוות ביטוי קיפוח זכותו של הנהג בה לעשות שימוש מלא בדרך. לפיכך מצאתי לזכות את הנאשם.

ניתנה היום, 29 אפריל 2018, במעמד הצדדים